

پایداری کسب و کار و مسئولیت پذیری سازمانی در استارتاپ ها

امین نظری

کارشناس ارشد مدیریت صنعتی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

چکیده

پایداری کسب و کار استارتاپی و سرمایه گذاری در آنها، هر دو "نقش مهم کارآفرینان در توسعه دستاوردهای غیراقتصادی برای جامعه" را برجسته می کنند. با این حال، در بخش هایی تمایز پیدا می کنند، زیرا CSR لزوماً به فعالیت و نوآوری های کارآفرینی مرتبط نیست، بلکه اغلب به تعامل اجتماعی سازمان ها ارتباط پیدا می کند (شفرد و پاتزلت^۱، ۲۰۱۱). ادبیات CSR نیز بیشتر در شرکت های بزرگ تر اعمال می شود و لذا باید تحقیقات جداگانه ای در مورد بنگاه های کوچک تر انجام شود. CSR به عنوان اقدامات لازم توسط شرکت ها برای غلبه بر انواع مختلف فشارهای ذینفعان انجام می شود. گرایش به ایجاد ارزش برای سرمایه گذاران جذاب است. تحقیقات اولیه CSR نتایج متفاوتی را در مورد اینکه آیا سودآور است یا خیر ارائه می دهند. در این تحقیق بررسی شد که آیا سرمایه گذاران می توانند ارزش بیشتری را در یک محیط کسب و کار پایدار به دست بیاورند تا این چارچوب به یک شرکت پایدار منجر شود. بنابراین برای بررسی این مسائل، متغیرهای وابسته در این مطالعه، واکنش سرمایه گذاران نسبت به اینکه چه مقدار سرمایه گذاری می کنند، می باشد.

واژه های کلیدی: پایداری کسب و کار، مسئولیت پذیری، استارتاپ، کارآفرینان

¹ - Shepherd and Patzelt

مطالعات مدیریت و کارآفرینی

دوره ۵، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۸، صفحات ۹ - ۱۷